

העבודות

1. ביום 9/8/09, למעלה מ-6 חודשים לאחר הגשת העתירה, הגישו העותרים לבית המשפט הנכבד בקשה למתן צו ביניים נגד המשיבות ונגד עיריית הרצליה (בש"א 32107/09) להפסיק ביצוע כל העבודות המבוצעות ו/או המתוכננות בטיילת חוף אכדיה שבהרצליה, ואף להימנע מכל הליך או פעולה-לרבות חתימה ו/או אישור התקשרות ו/או ניהול ו/או עריכת מכרזים ו/או מתן היתר ו/או ביצוע פעולה פיסית כלשהי בשטח וכל פעולה אחרת בקשר לביצוע עבודות פיתוח, הפעלה וניהול הטיילת בחוף, עד להכרעה בעתירה דנן.
 2. כפי שפורט בתגובתן לבקשה, ההכנות לביצוע העבודות הושלמו זמן רב לפני הגשת הבקשה וגם העבודות כבר החלו.
 3. בהחלטה מיום 1/9/2009 ועל יסוד התגובה לבקשה-דחה בית המשפט- כבי' השופטת שרה גדות- את הבקשה, בעיקר מחמת השיהוי העצום שדבק בה, שכן, במועד הגשת העתירה-1/2/2009- לא התבקש כל צו ביניים נגד ביצוע העבודות שכבר החלו.
 4. **בהתאם- נמשך ביצוע העבודות ונכון ליום כתיבת סיכומים אלה הושלמה למעשה בנית שלד המעלית, והעבודות כולן צפויות להסתיים תוך חודשיים-שלושה.**
 5. כפי שיפורט להלן- דעת המשיבות הינה כי יש לדחות את העתירה מכל וכל וכי אין כל הצדקה להתערב בהחלטת וועדת הערר. מבלי לגרוע- במסגרת שיקוליו של בית המשפט יש לשים משקל מהותי לעובדה שלמעשה ענייננו במעשה עשוי, וכי הסעד המבוקש- אם וככל שיינתן- הוא למעשה תיאורטי, נוכח העובדה שהבניה השנויה במחלוקת- ומכל מקום- עיקרה- כבר יהיה גמור בעת מתן פסק הדין.
 6. הלכה היא – כפי שנפסקה לא אחת- שבית המשפט אינו דן בשאלות תיאורטיות ואקדמיות, גם אם הענין הפך לכזה נוכח נסיבות שארעו לאחר הגשת העתירה.
- ראה לענין זה- ע"מ 5933/05 אוליצקי עבודות עפר כבישים ופיתוח בע"מ נ' רכבת ישראל: "המכרז נשוא ערעור זה עבר מן העולם ותוצאותיו לא יצאו אל הפועל בשל קריסתה של מי ערד הזוכה, אשר נקלעה להליכי חדלות פירעון. נסיבות חדשות אלה, אשר נוצרו לאחר מתן פסק הדין בבית משפט קמא, הפכו את הדיון בתוצאות המכרז ואת זכייתה של מי ערד בו לעניין תיאורטי גרידא. כלל נקוט בידינו הוא כי אין להיזקק לבירור סוגיה שהינה בבחינת "תורה לשמה", ומשהופך העניין הקונקרטי נשוא ההתדיינות לאקדמי בין בערכאה הדיונית ובין בערכאת הערעור, לא יידרש לו בית המשפט למעט במקרים חריגים שהמקרה שבפנינו אינו נמנה עימם (ראו: ע"א 506/88 שפר נ' מדינת ישראל, פ"ד מח(1) 87, 98 (1993); ע"א 7175/98 המוסד לביטוח לאומי נ' בר מימון בע"מ (בפירוק), תק על 2001(4) 261 (2001). כן ראו והשוו: בג"ץ 2406/05 עיריית באר-שבע באמצעות ראש העירייה, יעקב טרנר נ' בית הדין הארצי לעבודה, תק על 2005(3) 1157 (2005); בג"ץ 1768/05 היועץ המשפטי לממשלה נ' יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-17, תק על 2006(1) 1970 (2006)). העובדה שהמערערת מבקשת הכרעה